

tänjbart begrepp. Vi måste själva med egna ögon och instrument konstatera att Tokta Ahuns uppgifter överensstämde med verkligheten.

Utan svårighet fick jag av marskalk Yang tillstånd att genast skicka vår geolog d:r Erik Norin ned till den återuppståndna floden.

Den 11 april 1928 bröt Norin upp från den lilla byn Singer i Kuruk-tagh och såg snart på en mils avstånd i söder den nya flodens vattenyta glittra i solskenet. Så länge bädden låg torr hade den kallats Kuruk-daria, "Den torra floden". Nu använda östturkarna namnet Kum-daria, "Sandfloden", som gäller alltifrån Tömenpu till Lop-nor.

Norin blev den förste europé som såg Kum-daria slingrande lik ett blått band genom den ljusgrå öknens. Han följde floden 220 km. mot öster till en punkt belägen ett par mil NNO om Lou-lan, kartlade dess lopp så långt han kunde se det från stranden och fann det mäktiga vattenbandet i stort sett följa samma fåra som jag kartlagt 28 år förut. I sitt övre lopp var den nya floden 100 till 150 m. bred, flera meter djup och hade en strömhastighet av omkring 1 m. i sekunden.

Norr om Lou-lan fann Norin floden splittrad i ett inlandsdelta, som hindrade honom från att framtränga till själva stadens ruinfält.

Redan då frodades oöverskådliga vassfält på stränderna. Nya tamarisker slog rot och växtfrön fördes av strömmen allt djupare in i denna öken, som i min